

РЕШЕНИЕ

№ 7664

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9161** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Дженерали застраховане“ АД срещу решение от 19.08.2022 г., постановено по н.а.х.д. №3085/2021 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-67 от 03.02.2021 г., издадено от заместник - председател на Комисията по финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което НП на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Касаторът излага твърдения за допуснати от СРС нарушения на материалния закон и необоснованост. Конкретно сочи, че липсва съставен акт по чл.19 ал.6 от ЗКФН, който според него е абсолютна предпоставка за реализиране на административнонаказателна отговорност; счита, че срока по чл.108, ал.1 от КЗ е препоръчителен; твърди, и че имуществената санкция е явно несправедлива. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - заместник - председател на Комисията по финансов надзор

(КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител юриск.Л. в съд.з. и в представени по делото писмени бележки от юриск.Г., моли да се остави решението на СРС в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Въззивният съд е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Съдът е приел, че във връзка с постъпила в КФН жалба с вх. №91-02-1172/10.11.2020 г. от В. М. е извършена проверка на „Дженерали Застраховане“ АД, при която е констатирано, че на 05.10.2020г. М. е предявила претенция №210720878 за изплащане на застрахователно обезщетение, на основание сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, обективиран в полица №БГ/08/120002336519, поради настъпило застрахователно събитие, в следствие на което са причинени увреждания на лек автомобил марка „Сузуки Ингис“, рег. [рег.номер на МПС]. На 05.10.2020 г. е извършен оглед на автомобила. След 07.10.2020 г. от застрахованото лице не са изисквани допълнителни документи, относими към основанието и размера на претенцията. От този момент започнал да тече срока по чл. 108 КЗ, като не били изисквани допълнителни доказателства от застрахованото лице, имащи значение за установяване на основанието и размера на претенцията. Следователно от представянето на доказателствата /07.10.2020г/ е започнал да тече 15 дневния срок, в който е следвало застрахователят да се произнесе по молбата, а именно не по - късно от 28.10.2020 г. Застрахователят се е произнесъл по претенцията на 18.11.2020 г., като е изплатил застрахователното обезщетение. Нарушението е извършено на 29.10.2020 г., в [населено място]. В резултат на проверката, от контролния орган е установено, че застрахователното дружество се е произнесло по претенцията извън законоустановения 15 - дневен срок като по този начин е нарушил разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

На база установените факти на жалбоподателя е съставен АУАН, въз основа, на който е издадено процесното НП от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор, с което на дружеството за извършеното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ – непроизнасяне в 15-дневен срок (работни дни), при условията на „повторност“, е ангажирана отговорността и е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител, както и писмените доказателства

представени с наказателното постановление в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин „Дженерали Застраховане“ АД е осъществило състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането, като деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Преди всичко, актът по чл. 19, ал. 6 ЗКФН, липсата на който касаторът счита за процесуално нарушение при ангажиране на отговорността е акт, в който КФН обективира извършени надзорни проверки. Когато се ангажира административно-наказателна отговорност началото на производството се поставя с АУАН – чл. 36, ал. 1 ЗАНН, какъвто е наличен и изрично е цитиран в наказателното постановление. Съставянето на констативен документ по смисъла на чл. 19, ал. 6 от ЗКФН не е елемент от административно наказващата дейност, респективно не предполага задължително извършването му, преди съставянето на АУАН, респективно преди издаването на наказателното постановление. Липсата на акт по чл. 19, ал. 6 ЗКФН не влияе върху законосъобразността на НП, доколкото неговото съставяне не е предвидено в закона като изискване, предпоставка или условие за допустимост и валидност акта за установяване на административно нарушение.

С разпоредбите на чл.106 - чл.108 от КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл.106 от КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективиран мотивиран отказ за плащането. Законодателят императивно е създал задължение за застрахователя в срок 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 КЗ, да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането. Нарушението е формално, като срокът е дефинитивно императивен, а не препоръчителен.

Кодексът на застраховането, в чл. 108, ал. 1, предвижда максимален срок, в който застрахователят е длъжен да вземе решение по заведената щета, като определи и изплати обезщетение или мотивирано откаже изплащането му. Правилно е прието от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от 07.10.2020 г., когато са представени всички документи и е изтекъл на 28.10.2020 г.

По делото безспорно е установено, че към дата 28.10.2020 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена претенция, като задължението е изпълнено със закъснение едва на 18.11.2020 г. и доколкото се касае за административно нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен съставът на конкретното административно нарушение.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС по отношение на приложението на чл.644 КЗ, тъй като нормата предвижда санкция за всяко нарушение на КЗ, извън изрично посочените хипотези, обективирани от чл.635 КЗ – чл. 643 КЗ, в които настоящият случай не попада.

Относно размера на наложената имуществена санкция, административнонаказващият орган е наложил най-ниската, предвидена в КЗ санкция за случаите на повторност, какъвто е настоящият. Повторността от своя страна, изключва по презумпция маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Правилни са и изводите на въззивния съд за и по отношение на повторността в разглеждания случай, като имаща отношение към определяне размера на санкцията, а не прилагане на състав на нарушение, което не е в противоречие с процесуалните правила и не ограничава правото на защита на жалбоподателя.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като правилно.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касационната жалба искане за присъждане на разноски, на КФН се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.08.2022 г., постановено по н.а.х.д № 3085/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 114 състав.

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане“ АД да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.